

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑτησίᾳ . . . Φο. γο. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐξ-
ωτῇ Φο. γο. 70
Ἐν Ρωσίᾳ Ρουβλ. 25
Ἐξάμηνος τὰ ἡμίση.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΛΥΝΕΙ ΤΟ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑτησίᾳ . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Διό. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας Φο. γο. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἑτήσιαι.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον δύο (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἡ
ἐν Βιέννῃ διεθνὴς Ἐκθεσίς τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ θεάτρου.—
Τὸ Ψυχολόγισμα (Ποίημα).—Ποικίλα.—Γινώμαι δοφῶν.—Νομι-
ματολογικὰ (Τὰ πρῶτα ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Φοι-
νίκων ἡγεμόνων κοπέντα νομίσματα).—Ἐκδόρουη (Ἀνὰ τὴν ἀνα-
τολικὴν Ἀφρικὴν).—Εὐθαλία.—Ἡ Δευτέρα Μήτηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ὡς ἡ παρελθοῦσα ἐβδομάς ἦτο ἐβδομάς μεγάλων καὶ πρωτοφανῶν γεγονότων ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἡρωϊκῆς Δανίας, οὕτω καὶ ἡ λήξις διήλθεν ἐν μέσῳ ποικίλων καὶ πολλαπλῶν ἑορτῶν, πρὸς ἃς μετὰ προσοχῆς ἀτενίζει τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον ἕνεκα τῆς ἀποδιδομένης αὐταῖς πολιτικῆς σημασίας τὸ μὲν διὰ τὴν θέσιν τῶν πόλεων, ὅπου αἱ ἑορταὶ ἐπανηγυρίσθησαν, τὸ δὲ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν πόθου, ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου διατυπωθέντος καὶ προσελκύσαντος οὕτω σπουδαίως τὴν προσοχὴν τοῦ διπλωματικοῦ κόσμου, νομίσαντος ὅτι σὺν τῇ πραγματώσει τοῦ πόθου τούτου μέγα συνετελέσθη γεγονός, ἡ συνδιαλλαγὴ Γερμανίας καὶ Ρωσίας καὶ ἡ ἀποσόβησις τοῦ κινδύνου ρήξεως τῶν ἀνακτοβουλιῶν Βερολίνου καὶ Πετροπόλεως. Καὶ ὄντως αἱ ἐν Νανσὺ καὶ Κιέλω τελεσθεῖσαι ἑορταί, ἐν τούτῳ μὲν ἐπὶ τῇ συνεντεύξει τῶν δύο αὐτοκρατόρων Ἀλεξάνδρου καὶ Γουλιέλμου, ἐν ἐκείνῃ δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας προέδρου κατὰ τὴν πανήγυριν τῶν γυμναστικῶν ἑταιριῶν, ἐχαρακτηρίσθησαν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ὡς σπουδαιότεραι τῶν ἐν Κοπεγχάγη, αἵτινες οἰκογενειακὸν ὅλως ἔφερον χαρακτῆρα, ἢ κίσινα διαταραχθέντα διὰ τῆς παρουσίας πολλῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν τῆς Εὐρώπης. Τούναντιον εἰς τὰς ἐν Νανσὺ ἑορτάς ἀπεδόθη ὑπερβάλλουσα σημασία ἕνεκα τῆς θέσεως τῆς πόλεως ταύτης, κειμένης ἐν τοῖς μεθορίοις καὶ καταστάσεως ἔτι μᾶλλον γνωστῆς τῇ διπλωματικῇ ἱστορίᾳ τῶν τελευταίων ἐτῶν διὰ τῶν μεθοριακῶν γεγονότων τοῦ Σνέβελε καὶ τοῦ Βρινιόν, καθ' ἃς Γουλιέλμος ὁ Α', τὸ δίκαιον τῆς Γαλλίας καθορῶν, ἐπέβαλετο διὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κύρους ἐπὶ τῆς μικροφιλοτιμίας τῶν διπλωματῶν καὶ συντελῶν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῆς Γαλλίας, ὑπερεμάχτο τοῦδικαίου κατὰ τῆς ἀδι-

κίας. Ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος, ταραχθεὶς ἐκ τῶν αὐστηροτάτων μέτρων τῶν τε γερμανικῶν ἀρχῶν κατὰ τῶν ἀποτολμησάντων νὰ διαβῶσι τὰ Βόσγια καὶ νὰ συνεορτάσωσι τοῖς ἐκείθεν ἀδελφοῖς αὐτῶν, καὶ τῶν αὐστριακῶν ἔτι, ἀποπειραθεισῶν τὴν παρακώλυσιν τῶν τσέχων σπουδαστῶν, ἐπτοίθη μὴ διαδραματισθῶσι σκηναί, συνδαυλίζουσαι ἔτι μᾶλλον τὸ ἀμοιβαῖον μῖσος Γάλλων καὶ Γερμανῶν καὶ καταδεικνύουσαι ὅτι ἡ εἰς τὴν γαλλικὴν καρδίαν κατενεχθεῖσα πληγὴ διὰ τῆς Φραγκφουρτείου συνθήκης ἀνίατος ὅλως τυγχάνει νῦν καὶ ὅτι ἡ μόνη αὐτῆς θεραπεία ἔγκειται ἐν τῇ διὰ τῶν ὄπλων τροποποιήσει τοῦ διεθνοῦς τούτου συμβολαίου καὶ ἐν τῇ ἐπανόδῳ τῆς ἀπὸ τῆς Βετσφαλικῆς συνθήκης μέχρι τοῦ 1871 ὑφισταμένης τάξεως ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ χάρτι. Ταυτοχρόνως πολλοὶ τῶν ἐπιπολαίως τὰ πράγματα ἐξεταζόντων ἐνόμισαν ὅτι ὁ κ. Καρνὼ, παριστάμενος εἰς τὰς ἐν Νανσὺ ἑορτάς, προκαλεῖ ἔτι μᾶλλον τὸ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἐπαρχιῶν αἰσθηματῶν Γάλλων καὶ ὑποδείκνυσιν αὐτοῖς ὅτι μετὰ βεβαίου πλέον ὄγκου ν' ἀτενίσωσιν εἰς τὸ μέλλον δύνανται, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ στρατιωτικῇ προόδου τῆς Γαλλίας καὶ τὰ συντελεσθέντα ὀχυρωματικὰ ἔργα κατὰ μῆκος τῶν μεθοριῶν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ κ. Φρεσινέ, ἀείποτε μερμινῶντος ὑπὲρ τοῦ καταστήσαι ἀποροθήτους τὰς τε πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς πρὸς τὴν Ἰταλίαν ὀχυρὰς καὶ ἐπικαίρους θέσεις.

Ἀντίθετοι τούναντιον ἐπεκράτησαν ἰδέαι περὶ τῆς ἐν Κιέλω συνεντεύξεως τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μετὰ τοῦ γερμανοῦ μονάρχου ἐν σχέσει πρὸς τὴν γερμανορωσικὴν φιλίαν, καὶ πλεῖστοι τῶν σπουδαιότερων διπλωματῶν ἐπίστευσαν ὅτι τὰ κατὰ τὴν μακρὰν συνδιάλεξιν τῶν δύο ἰσχυρῶν ἡγεμόνων ἀνταλλαγέντα συνετέλεσαν ἢ μέλλουσι νὰ συνετελέσωσιν εἰς τὴν συνδιαλλαγὴν τῶν δύο κυβερνήσεων, εἰς τὴν μείωσιν εἰμὴ ἐξάλειψιν τοῦ ἀμοιβαίου μίσους τῶν ἐπὶ τοῦ Νεῦα καὶ τοῦ Σπραιίου, καὶ ὅτι, τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ἐπιτυγχανομένου, συγκατορθοῦται καὶ ἡ χαλάρωσις τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν φιλικῶν δεσμῶν τῆς Ρωσίας, ἐπομένως δὲ ἡ ἀποσόβησις κινδύνου ρήξεως τῆς Ρωσίας πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ ἡ ἀπομόνωσις οὕτω τῆς μεγάλης ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατίας, ἀφιεμένης μόνης εἰς τὸ ἔλεος τῆς γερμανικῆς διπλωματίας καὶ τῶν συμμάχων αὐτῆς, τῆς Ρωσίας τηρούσης πρὸς τὴν Γερμανίαν οὐδετερότητα, παραπλησίαν ἐκείνῃ, ἐξ ἧς ἀπέρρευσε ἢ ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς δευτέρας γαλλικῆς αὐτοκρατορίας ἀνίδρυσις τῆς τῶν

Χοχεντσόλερν. Ἀτυχῶς αἱ περὶ ἑκατέρου τῶν γεγονότων τούτων ἐκφρασθεῖσαι ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν γινώμει ὄλως ἐσφαλμένα τυγχάνουσι καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὰ πράγματα ἔτι μᾶλλον θὰ ἐπικυρώσωσι τὴν ἰδέαν ὅτι ἀντίθετον ὄλως ἀπέρρευσε ἀποτέλεσμα ἐκ τε τῶν ἐν Νανσὺ ἑορτῶν καὶ ἐκ τῆς ἐν Κιέλῳ συνεντεύξεως τῶν δύο αὐτοκράτορων ἐπ' ἀγαθῇ τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἡσυχίας τῶν λαῶν, τῆς ἐδραζομένης οὐχὶ ἐπὶ βεβαίων καὶ στερεῶν βάσεων καὶ τῆς ἀπαιτούσης, ὡς νῦν ἔχει ἡ τῶν πολιτικῶν κατάστασις, τὴν διατήρησιν τοῦ καθεστώτος καὶ τὴν διαίρεσιν τῆς Εὐρώπης εἰς δύο στρατόπεδα, χρῆσιμύοντα ὡς ἀντίρροπα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας. Καὶ ἐν μὲν Νανσὺ οὐ μόνον οὐδεμία ἐγένετο διαδήλωσις, φέρουσα τὸν χαρακτῆρα προκλήσεως πρὸς τὴν γείτονα αὐτοκρατορίαν, οὐ μόνον ἐν πάσαις ταῖς ἀπαγγελθείσαις προσφωνήσεσιν οὐδὲν ἴχνος προσβλητικῆς φράσεως ἀπαντᾷ, ἀλλὰ καὶ μετὰ μεγάλης μερίμνης ἀπέφυγεν ὁ κ. Καρνὼ πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἐνθουσιαν τῶν βοημῶν φοιτητῶν ὅπως μὴ οὔτοι, ἀναμνησκόμενοι τῆς εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν παρουσίας τῶν Γάλλων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, διὰ θερμῶν προσφωνήσεων προσαγορεύσωσι τῷ προέδρῳ τῆς δημοκρατίας ἢ ποιήσωται ὑπαινιγμοὺς τῆς γαλλορωσικῆς φιλίας, σφόδρα ἐξερεθίζοντας τοὺς Γερμανοὺς καὶ ὑποδαυλίζοντας τὸ μῖσος τοῦ σλαυικοῦ κόσμου κατὰ τοῦ γερμανικοῦ. Ὁ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας πρόεδρος τοιαύτην πολιτείαν ἐτήρησεν, ὥστε ἐξεπλήρωσεν ἐν πᾶσι τὴν πρόρρησιν τῶν κυριωτέρων κυβερνητικῶν ὀργάνων τοῦ Βερολίνου, ἀποφνημαζόμενος ὅτι ὁ κ. Καρνὼ, μεταβαίνων εἰς Νανσὺ, ἐπιβληθήσεται διὰ τοῦ μελιχίου καὶ εἰρηνικοῦ ἔμφους αὐτοῦ κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε θὰ προληφθῶσιν αἱ ἀντιγερμανικαὶ διαδηλώσεις καὶ ἡ παρουσία αὐτοῦ θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ἐπέλθωσι τοιαῦτα ἀποτελέσματα, οἷα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ διδασκάλου μεταξὺ τῶν μαθητῶν. Καὶ ἀληθῶς ὁ κ. Καρνὼ μετὰ μεγάλης ἐπολιτεύθη λεπτότητος, τιμῶσης τὸν ἔγγονον τοῦ ὄργανωτοῦ τῆς νίκης καὶ καταδεικνυσίσης ἀπαξ ἔτι τὸν ἱπποτικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνωτάτου τῆς Γαλλίας ἄρχοντος, ὅστις, ἀποφεύγων πάντα περὶ ἐξωτερικοῦ πολεμίου ὑπαινιγμὸν, οἷος ἦτο ὁ πρότινων μηνῶν γενόμενος ἐν Βερολίῳ κατὰ τὴν πρὸς τοὺς νεοσυλλέκτους τοῦ Πότσδαμ προσλαλίαν, ἐλάλησε μόνον περὶ τῆς ἐκπολιτευτικῆς ἀποστολῆς τῆς Γαλλίας καὶ ἔτεκμηρίωσεν τὴν αἰξουσαν δύναμιν τῆς Γαλλίας, ὑπὸ τὴν ἔποψιν οὐχὶ πιέσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν λαῶν ἀλλ' ἰσχυρῶς ἐμπνεύσεως σεβασμοῦ πρὸς τὴν χώραν ταύτην. Τὸ εἰρηνικὸν τῶν λόγων τοῦ κ. Καρνὼ πνεῦμα ἔσπευσαν νὰ ἐξάρωσι καὶ αὐτὰ τὰ γερμανικὰ φύλλα, ἀπερ' ἐν ἄλλοις διεπίστωσαν ὅτι, τοιοῦτον ἀνδρὸς τὰς τύχας τῆς Γαλλίας ἰθύνοντος, μεγάλως μειοῦνται οἱ φόβοι, οὓς οἱ ἐξημμένοι ἐκεῖ πατριῶται προσκαλοῦσι τοῖς λοιποῖς ἐν Εὐρώπῃ λαοῖς διὰ τῶν παρακεκινδυνευμένων αὐτῶν φωνασκῶν καὶ διὰ τῶν ζωνρῶν διαδηλώσεων, τῶν συνεπαγομένων ἀπλῶς τὴν δεινῶσιν τῆς κρατούσης νῦν διεθνούς τῶν πραγμάτων καταστάσεως καὶ τὴν ὑπέκκαυσιν τοῦ ὑποτύφοντος μίσους τῶν γειτόνων κρατῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν Κιέλῳ συνέντευξις τῶν δύο αὐτοκράτορων ἀπολήγει εἰς ἀντίθετα ὄλως τῶν προσδοκωμένων ἀποτελέσματα καὶ μάτην οἱ ἐν Βερολίῳ ἤλπισαν ἐπὶ τὴν συνδιαλλαγὴν τῶν δύο κυβερνήσεων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τῷ αὐτῷ μέτρῳ, ἐν ᾧ καὶ οἱ δύο ἡγεμονικοὶ οἴκοι. Οἱ αὐτοκράτορες Ἀλέξανδρος καὶ Γουλιέλμος ἐπανελημμένως καὶ συμπαθῶς ἅμα ἀλλή-

λους περιπτυστάμενοι συνέσφιγγαν ἀπλῶς τοὺς φιλικούς δεσμούς τῶν οἰκείων αὐλῶν, καίτοι ἡ ἐπελθοῦσα σύσφιγξις ἡκιστα φέρει τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐπὶ τοῦ πάππου τοῦ νῦν γερμανοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ πατρὸς τοῦ νῦν τσάρου φιλίας, ἧς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ κραταίωσις τῆς Γερμανίας ἐπὶ βλάβῃ τῆς Ρωσίας· ὑπὸ τὴν ἔποψιν ὅμως τῆς κυρίως πολιτικῆς, ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν σχέσεων τῶν δύο αὐλῶν οὐδεμία προσδοκᾶται μεταβολή, ἐφόσον ὑφίστανται τὰ προκαλέσαντα τὴν δυσαρέσκειαν Γερμανίας καὶ Ρωσίας αἷτια καὶ ἀκμαία διατελεῖ ἡ τριπλῆ συμμαχία, ἡ παγιωθείσα ἐπὶ σκοπῷ κατασυντριβῆως Γαλλίας καὶ Ρωσίας καὶ ὑπαγωγῆς τῆς Δύσεως ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν ἐπιρροὴν καὶ τὰς πτέρυγας τοῦ δικεφάλου ἅμα καὶ τοῦ καισαροβασιλικοῦ ἀετοῦ, παρατείνεται δὲ ἡ ἔκνομος ἐν Βουλγαρία κατάστασις καὶ οἱ ἐν Βιέννῃ βασιζόμενοι ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς συμμαχου Γερμανίας, πειρῶνται νὰ καθιερώσωσι τὴν κατάστασιν ταύτην, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν δημοσιευομένων πληροφοριῶν περὶ τῶν ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν διαβημάτων τοῦ ἀνα τὴν Εὐρώπην περιοδεύοντος πρίγκηπος Φερδινάνδου κατὰ τὰς ἐπανελημμένας αὐτοῦ συνεντεύξεις μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ.

Ἀλέξανδρος ὁ Γ', πιστὸς ἐμμένων ταῖς παραδόσεσι τῆς πολιτικῆς τοῦ ἀνακτοβουλίου Πετροπόλεως, πᾶσαν ἀπαναίνεται τροποποιήσιν πρὸς τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν δικαίων αὐτῆς ἀξιώσεων, οἷα εἶναι αἱ διατυπωθεῖσαι τῷ 1887 κατὰ τὴν πρὸς Γουλιέλμον τὸν Α' ἐπίσκεψιν καὶ τὴν μακρὰν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ τότε ἀρχιγραμματέως πρίγκηπος Βίσμαρκ, πληρέστατα δὲ συνάδουσαι πρὸς τε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς βερολινείου συνθήκης καὶ πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν ὑπογραψασῶν τὸ συμβόλαιον τοῦτο δυνάμεων. Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ πᾶσαν τότε ἐξήντησε τὴν διπλωματικὴν αὐτοῦ ἱκανότητα ὅπως μεταπέισῃ τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, ἀλλ' ἄκαμπτος οὐκ ἔν ταις διατυπωθείσαις διὰ τοῦ σχεδίου Ἐρενρωθ δικαίαις ἀξιώσεσιν ἀπρακτον ἐγκατέλειπε τὴν βερολινεῖον διπλωματίαν καὶ ἐπανεκάμπτεν εἰς τὰ βασίλεια αὐτοῦ πολλὰ κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν μερμηρίζων ἐπὶ τῇ παρατεινομένῃ ἀθετήσει συμβολαίου, φέροντος τὸ κύρος τοῦ δοιδίμου πατρός, οὗ τὴν μνήμην τιμώντες οἱ ἐν Βερολίῳ καὶ ἀναμνησκόμενοι τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ ἐν κρισιμωτάτῃ ὥρᾳ ὠφείλον νὰ μὴ ἀνεχθῶσι τὴν καταπάτησιν διεθνούς συνθήκης παρὰ λαοῦ, ἀπολυτρωθέντος ρωσικῷ αἵματι καὶ χρήματι, ἀλλὰ νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θεσπισμένων μετὰ τοῦ αὐτοῦ κύρους καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ ἰσχυροτέρου, μεθ' ἧς πρὸ ἐξαετίας ἐδεσμεύετο ὁ νέος Προμηθεὺς καὶ τὸ κυριώτερον τῶν ὀργάνων τοῦ βερολινείου ἀνακτοβουλίου μετὰ στόμφου καὶ ὑπερηφανείας ἀνεκέρυττεν ὅτι τριακοσίων ἑκατομμυρίων λαοῦ τῆς Εὐρώπης ἡ ἡσυχία δὲν διαταράσσεται χάριν τριῶν μόνον ἑκατομμυρίων. Ἐὰν λοιπὸν μάτην ὁ ἐν Φρινδρισχρούε νῦν μονάζων ἐδαπανήθη εἰς τὸ μεταπέισαι τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡκιστα εὐτυχῆς ἐφάνη ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ὁ πράγματι μὲν ποθῶν τὴν ἀνασύνδεσιν τῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν φιλικῶν δεσμῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐφ' ὧν καὶ πρὸ εἰκοσαετίας βάσεων, ἀλλὰ καὶ μὴ δυνάμενος ν' ἀποκηρύξῃ τὴν τέως πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, τὸ μὲν ἵνα μὴ φανῇ ὑποχωρῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν καὶ κεντήσῃ οὕτω τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν ὑπικῶν, τὸ δὲ ἵνα μὴ δυσαρεστήσῃ ταῖς συμμαχίαις,

ταῖς εἰς τὴν ἀνάγκη δαπάνης πρὸς παγίωσιν τοῦ ἔργου τῶν νεωτέρων Χεώπων· ἄλλως τε δὲ ἢ κατὰ τὴν συνέντευξιν ἀπουσία τῶν ἰθυόντων τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῶν δύο κρατῶν, ἦτοι τοῦ κ. Γίερς καὶ τοῦ κόμπος Καπρίβη, ἐπανακάμψαντος ἤδη ἀπὸ ἰκανοῦ χρόνου εἰς Βερολίνον ἐκ τῶν λουτρῶν τῆς Καρλσβάδης, ἰκανῶς ἐμφαίνει ὅτι οὐδὲν τὸ σπουδαῖον ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν ἀντηλλάγη καὶ ὅτι ἢ συνέντευξις τῶν δύο αὐτοκρατόρων ἔφερεν ἀπλῶς τὸν χαρακτῆρα ἐκπληρώσεως θεσμῶν διεθνούς ἐθιμοτυπίας, παρὰ τοὺς δισχυρισμοὺς ἐνίων ὅτι ἢ κατὰ τὴν συνέντευξιν παρουσία τοῦ κόμπος Σουβάλοφ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας κ. Μαρσάλ, ἀνεπλήρωσε τοὺς κ. κ. Γίερς καὶ Καπρίβη, ἢ τοῦλάχιστον ἐθῆκε τὰς βάσεις πολιτικῶν συνδυασμῶν, μελλόντων ν' ἀποτελέσωσι τὸ θέμα μεταγενεστέρων συσκέψεων τῆς διπλωματίας ἐκατέρου τῶν κρατῶν.

ὑπολείπεται ἢ ἐν Νανσὺ παρουσία τοῦ μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου, ἢν ὡσαύτως ἐμεγαλοποίησαν τὰ ὄργανα τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου καὶ ἐχαρακτήρησαν ὡς γινόμενον οὐχὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἵνα καταδειχθῇ ὅτι ἢ ἐν Κιέλφ συνέντευξις ἦκιστα ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐν Κρονστάδῃ παρουσίας τοῦ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Ζερβαὶ γαλλικοῦ στόλου καὶ ὅτι ἀπαραμείωτα καὶ ἀλώβητα διατελοῦσι τὰ πρὸς τὴν Γαλλίαν αἰσθήματα τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως. Μιᾶ σχεδὸν φωνῇ τὰ εἰρημένα ὄργανα ἀνομολογοῦσι τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν περὶ τὸ κατανοῆσαι τὴν τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος τούτου, καὶ τοι ἔάν τὰ πράγματα ἔχωσιν ὡς σκέπτονται, ὄφειλον μεγάλην νὰ αἰσθανθῶσι χαρὰν ἐπὶ τῷ ὅτι, τῆς Ρωσίας ἐμμενούσης πιστῆς εἰς τὴν πρὸς τὴν Γαλλίαν φιλίαν, ἢ Γερμανία συναισθάνεται τὴν ἀνάγκη τῆς μετὰ τῶν συμμάχων συμπράξεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἀθικτος παραμένει ἢ ἢ τριπλῆ συμμαχία· ἄλλοτε οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ ἐνδείξει συμπαθείας τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν ὑπεδείκνυον τὰ ἀγαθὰ τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ οἰονεὶ συνεβούλευον τὴν ἐν Βερολίνῳ διπλωματίαν νὰ μὴ ἀποκλίνῃ τῆς ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ χαραχθείσης γραμμῆς, ἀγούσης εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρημένης συμμαχίας ἐναντίον τοῦ ρωσικοῦ κελοσοῦ, τοῦ δυναμένου ν' ἀπειλήσῃ τῇ συμπράξει καὶ τῆς Γαλλίας τὸ εὐρωπαϊκὸν καθεστῶς· πόθεν ἄγὰ γε ἢ τοιαύτη μεταβολὴ γλώσσης καὶ ἢ ἀντίφασσις; τὸ αἰτιογ ἀνευρίσκειται ἴσως ἐν τῇ κραταιώσει τῆς γαλλορωσικῆς συμπνοίας καὶ ἐν τῇ ἐπιβαλλομένῃ ἀνάγκῃ τοῦ ἐνισχύσαι τὸ ἔργον τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ, ἀπειλούμενον διὰ μεγάλου κλονισμοῦ, ὅστις εἶναι ὁ ἐξ Ἰταλίας προβλεπόμενος κίνδυνος τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ κράτους τούτου πραγμάτων, τῶν δυναμένων νὰ βελτιωθῶσι μόνον διὰ τῆς ἀποκρυφείας τῆς νῦν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἥτις τοσοῦτον ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ βασιλείου καὶ τοσοῦτον ἀνεστάτωσε τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν, ὥστε ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἀναγκάζεται ν' ἀναβάλλῃ τὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον ἐπίσκεψιν ἄχρι διαλύσεως τῆς καλυπτούσης τὸν ἐσωτερικὸν τῆς χώρας αὐτοῦ ὀρίζοντα ἀχλύος.

Καὶ αἱ ἐν Πέστη δὲ ἑορταὶ οὐχὶ ὀλίγην κέκτνται σημασίαν, συνεπεία τοῦ ὅτι ἐπανηγυρίσθησαν μὲν μετὰ μεγάλης αἰγλῆς παρὰ τῶν Οὐγγῶν, ἀναμνησκομένων τὴν 8 ἰουνίου 1867, καθ' ἣν ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἐστέφετο βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας καὶ ἀπομονοσάντων πρὸς στιγμὴν καὶ Βιλάγον καὶ Ραδέτσκην καὶ Κλάπ-

καν, ἀλλὰ λίαν συνεδαυλίσθη καὶ τὸ τῆς αὐθυπαρξίας αἰσθημα τῶν λοιπῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Οὐγγαρίας λαῶν, τῶν Κροατῶν, τοῦ Ρουμάνων κλπ., ζητούντων τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης αὐτῶν καὶ τὴν τήρησιν τῶν καταπατηθέντων προνομίων διὰ τοῦ μαγιαρικοῦ ἐγώισμοῦ καὶ τῆς βιαίας ἐπιβλητικότητος τῶν κατὰ καιροὺς ἰθυόντων τὰ τοῦ ἀγίου Στεφάνου.

ὑπὸ τὴν ἔποψιν δὲ τῶν κυρίως ἐσωτερικῶν ζητημάτων ἢ μὲν Ἀγγλία ἔχει τὰς ἐπικειμένας γενικὰς ἐκλογάς, περὶ ἃς στρέφεται ἢ προσοχὴ ἀπάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ἡγετῶν τῶν δύο ἰσχυρῶν κομμάτων. Ἀπὸ τοῦδε οὔτοι συντάττουσι τὰς ἐκλογικὰς προκηρῦξεις, ἰδίᾳ δὲ ὁ γηραιὸς τοῦ Χάβαρδεν ὑλοτόμος, ὅστις ὄραστῆριως ἐργάζεται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ὑποψηφίων τοῦ οἰκείου κόμματος καὶ πειράται νὰ μεταπέισῃ τὴν κοινὴν ἐν τῷ ἡνωμένῳ βασιλείῳ γνώμην διὰ τῆς ὑποδείξεως τῶν προκυψάντων δεινῶν ἐκ τῆς κακῆς τῶν πραγμάτων διευθύνσεως παρὰ τοῦ νῦν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κόμματος. Ἡ δὲ Γαλλία ἀσχολεῖται περὶ τὴν βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ναυτικῶν, πειράται δὲ συνάμα νὰ τύχῃ τῆς διαρρυθμίσεως ἀποικιακῶν τινῶν ζητημάτων ἀναφνεύτων ἐν Οὐγάνδα καὶ ἐν Μαδαγασκάρῃ συνεπεία τῆς ἐκνόμου πολιτείας τοῦ ἀνακτοβουλίου τοῦ ἀγίου Ἰακώβου. Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ σφαιραζοῦσιν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν οἰκονομικῶν περιπλοκῶν, αἰτινες ἀδύνατον νὰ ἐκλίπωσιν, ἔάν μὴ ριζικὰ ληφθῶσι μέτρα καὶ ἀποκηρυχθῇ ἢ κρατούσα νῦν ἐν τῷ βασιλείῳ στρατοκρατεία συνεπεία τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας δεσμῶν.

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ διαπλκτισμοῦ τῶν κομματικῶν ὁμίλων, τοῦ δεινουμένου βαθμυδὸν ἔνεκα τῆς μήνιος τῶν ὑπεραλλεῖων ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ τοσοῦτο τὰς ἐλπίδας αὐτῶν βαυκαλίσαντος νομοσχεδίου περὶ τῶν σχολῶν, συνάμα δὲ μεριμνῶσι καὶ περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐμπορικῆς τῆς χώρας αὐτῶν καταστάσεως, διατελούσης πάντοτε σφαλερᾶς παρὰ τὴν συνομολογίαν τῶν μετὰ τῶν συμμάχων καὶ λοιπῶν ἔτι κρατῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν.

Ἐκ τῶν μικροτέρων κρατῶν τὴν προσοχὴν τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ἐπισπᾶται ἰδίᾳ ἢ σύνοδος τῆς ἑλληνικῆς βουλῆς, ἀρξαμένης τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀπὸ τῆς παρελθούσης δευτέρας διὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν, καὶ μελλούσης νὰ διεξαγάγῃ σπουδαίαν ἐργασίαν, οἷαν ἀπαιτεῖ ἢ τοῦ βασιλείου κατάστασις καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν. Ἐν Ρουμανίᾳ τὸ σπουδαιότερον γεγονός εἶναι οἱ ἀρραβῶνες τοῦ διαδόχου, οἱ συνδέσαντες τὸ βασίλειον μετὰ δύο ἰσχυρῶν τῆς Εὐρώπης ἡγεμονικῶν οἰκῶν καὶ ἢ παῦσις τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς. Ἐν Σερβίᾳ ἢ τῶν ἰθυόντων μερίμνα στρέφεται περὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ τὰ στρατιωτικὰ καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ περὶ τὴν καθιέρωσιν τῆς ὑφισταμένης νῦν καταστάσεως, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν δημοσιευομένων ἐν τισιν εὐρωπαϊκοῖς ὀργάνοις πληροφοριῶν περὶ τῆς ἀνὰ τὴν Δύσιν περιοδείας τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου.

Ἐκ τοῦ Νέου δὲ Κόσμου ἐν μὲν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείας ἔχομεν τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, γινομένην κατὰ νοέμβριον, ἐν Βραζιλίᾳ τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος καὶ ἐν Βενεζουέλα ἐσωτερικὰς περιπλοκάς, προκαλούσας τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Εὐρώπῃ, ἔνεκα τῶν πρὸς τὴν χώραν ταύτην οἰκονομικῶν σχέσεων.

ἢ ἐν Παρισίοις τῷ 1867, ἢ τῆς Βιέννης τῷ 1873, ἢ τῆς Φιλαδελφίας τῷ 1876, ἢ τῶν Παρισίων τῷ 1878 καὶ ἡ τελευταία τῷ 1889, ἢ λαμπρότερα καὶ ἢ σπουδαιότερα τῶν προηγουμένων.

Διὰ τῶν παγκοσμίων ἐκθέσεων χαρακτηρίζονται ἐκάστοτε αἱ διάφοροι ἐποχαί, ἐν αἷς αὐταὶ λαμβάνουσι χώραν. Ἐνῶ πρότερον λ. χ. αἱ μηχαναὶ κατελάμβανον μικρὸν χώρον καὶ ὡς ἐξάστρια ἐλαχίστου λόγου ἄξιον ἐθεωροῦντο, ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἡμῶν ἐποχῇ ἐπικρατοῦσι τῶν λοιπῶν ἐκθεμάτων, ἡ δὲ ἐκθεσις αὐτῶν γίνεται καὶ πρακτικῶς τῷ τρόπῳ, ἐκτιθεμένων τῶν μηχανῶν ὀλοκλήρου ἐργοστασίου, οὕτως ὥστε εὐκόλως παρακολουθεῖ τις τὰ διάφορα στάδια τῆς κατασκευῆς οἰουδήποτε ἀντικειμένου ἀπὸ τῆς πρώτης ὕλης μέχρι τῆς τελειοποιήσεως αὐτοῦ.

Διὰ τῶν ἐκθέσεων ἀπὸ τοῦ 1870 καὶ ἐντεῦθεν λαμπρῶς διετρανώθησαν ἡ βιομηχανικὴ ἀναγέννησις, ἡ πρόοδος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, οἱ θρίαμβοι τῆς ἀνατροφῆς καὶ ὑγιεινῆς. Πρὸς ἐκάστην σπουδαίαν ἐκθεσιν συνδέεται ἡ ἀναθάνισις ἀξιολόγου καὶ ἐποχὴν ἀποτελοῦντος γεγονότος τέως ἀγνώστου ἢ δι' ἐπελευθουσῶν βελτιώσεων τὸν χαρακτῆρα τοῦ νέου προσλαμβάνοντος.

Παρερχόμενοι τὰ μειονεκτήματα τῶν ἐκθέσεων ὡς μᾶλλον ἐπουσιώδη, ἔστιν ὅτε καὶ ἀμφισβητήσιμα, ἀναντίρρητον θεωροῦμεν ὅτι αὐταὶ παρέχουσι τὴν τρανὴν μαρτυρίαν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου, ὁρθῶς δὲ ἐκλήθησαν τὰ βαθμολόγια τοῦ ὕψους τῆς παραγωγικότητος. Καὶ ἡ παραγωγικότης αὕτη τοιαύτας διαστάσεις ὀσημέραι προσλαμβάνει καὶ ἐν τοσοῦτῳ βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι, ὥστε οὐδόλως ἀπίθανον ὅτι οὐκ εἰς μακρὰν θὰ ἔχωμεν ἀποκλειστικῶς παγκοσμίους εἰδικὰς ἐκθέσεις διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀναμφιδόλως ἰκανοῦ χώρου, δυναμένου νὰ περιλάβῃ τὰ ἀπειράριθμα ἐκθέματα τῶν διαφόρων κλάδων τῆς βιομηχανίας τῶν ὀλον ἐκπολιτιζομένων καὶ αὐξανόντων λαῶν τῆς οἰκουμένης. Καὶ ὄντως ἀπὸ τινῶν ἐτῶν παρατηρεῖται ἡ τάσις αὕτη τῆς εἰδικοποιήσεως τῶν ἐκθέσεων κραταιῶς ἐνισχυομένη· οὕτω ἔρχομεν πλὴν τῶν πολυειδῶν ἐγχωρίων εἰδικῶν ἐκθέσεων τῆς ὀρνιθολογικῆς, τῶν κυνῶν, τῶν ἀνθέων καὶ διαφόρους εἰδικὰς διεθνεῖς ἐκθέσεις τῆς γραφικῆς, τῆς ἠλεκτρικῆς, τῆς μαγειρικῆς τῆς ὑγιεινῆς, τῆς γεωργικῆς κλπ. ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις καὶ τὴν πρώτην εἰς τὸ εἶδος αὐτῆς, τὴν ἐν Βιέννῃ διεθνῆ ἐκθεσὶν τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ θεάτρον.

Ἐν Βιέννῃ,

Κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

(23 Μαΐου 1892).

Ἄπ' τὴ μπτέρα σου κρυφὰ συχνὰ τὸ δρόμο πέρνω,
ἔς τὴν πέτρα ποῦ δὲ ὄκέπασε, συχνὰ, Χριστίνα, γέρνω,
καὶ βρέχω μὲ τὰ δάκρυα τὸν τάφο καὶ τὸ χῶμα,
ποῦ ὄκέπασε τὸ δῶμά σου, τ' ἀγαπημένο δῶμα.

Ἄχ! θυγατέρα μου γλυκερά, παρηγοριά δὲν ἔχω!
Ἦ τοὺς ζωντανοὺς ἀνάμεσα τί στέκομαι; τί τρέχω;
Τί τρέχω καὶ τί στέκομαι τὸ ξέρεϊς, θυγατέρα
ὀπίσω σου δὲν μ' ἄφηδες ἀδέλφια καὶ μπτέρα;

Τί κι' ἂν γελά τὸ στόμα μου; Ἄχ, ἡ καρδιά μου κλαίει,
κι' ὁ νοῦς μου μὲ παράπονο μοιρολογαίει καὶ λέει
Ἐχαρῆς ἀχτίνα, ἐσδύστηκες παρηγορίας ἀχτίνα!
Ἄλοῖμονό μου, ἀλοῖμονο, δὲν ἔχω περὶ Χριστίνα!

Δὲν ἔχω περὶ. Τὰ κόκκαλα, ἡ σκόνη σου μοῦ μένει
ἔς τὸ μνήμα μέσα τὸ βαθύ, τὸ σκοτεινὸ κλεισμένη
καὶ μιά ἐλπίδα οὐράνια ποῦ δὲν ἡ Ἐκκλησία
πῶς θὰ δὲ ἴδῃ ἔς τὴ Δεύτερη, Χριστίνα, παρουσία!

Σήμερο ψυχολάββατο, Χριστίνα μου, ψυχούλα,
τὰ δάκρυά μου πέφτουνε γιὰ ὄσένα ὄσαν βροχοῦλα...
Ἄνοιξατέ μου, ἀνοιξατέ, τὸ μνήμά της τὸ μαῦρο,
τὴ σκόνη της, τὰ κόκκαλα τάγαπημένα ναῦρω,

μὲ τὰ πικρά μου δάκρυα πικρὰ νὰ τὰ ποτίσω,
ἀπ' τὴ γλυκερὰ τὴν κόρη μου μιά χάρι νὰ ζητήσω
ἔς τὸ μνήμα μέσα τὸ βαθύ γιὰ ἔλεος, γιὰ χάρι,
κι' ἐμένα τὸν πατέρα της τὸν δυστυχῆ νὰ πάρῃ.

Ἄς μοῦ δοθῇ ἔς τὸν τάφο σου, Χριστίνα μου, μιά κόρη!
Τὰ κόκκαλά μου χωριστὰ ἀπ' τὰ ὀδικά σου ὄχι,
ὄχι, ἄς μὴ τὰ βάλουνε, γλυκερὰ μου θυγατέρα,
κι' ἐκεῖ, ἔς τὸν τάφο, ἔς τὸ πλευρὸ νὰ εἶσαι τοῦ πατέρα

τὸν ὕπνο τὸν ἀξύπνητο μαζί του ν' ἀπολαύης.
Κι' ὄταν, γλυκερὰ Χριστίνα μου, ἀνάστασι ὄταν λάβῃς,
ἔς τὴν ἀγκαλιά του νὰ ὄρθῆς, ν' ἀναστήθῃς σιμά του,
ἔς τὴν ἀγκαλιά του νὰ δεχθῆς, Χριστίνα, φιλίμμά του.

Κ. ΣΑΜΑΡΤΣΙΑΔΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Εἶναι ἐμπόρευμα ὁ ἠλεκτρισμός; — Ὁ ἠλεκτρισμός φαίνεται ὅτι θὰ παράσχη εἰς τοὺς νομικοὺς πάσης χώρας εὐκαιρίαν νὰ καταδείξωσι τὴν περὶ τὸ διχοτομεῖν τὴν τρίχα δεξιότητα αὐτῶν. Ἐν Ἀμερικῇ πολλὰ ἀνεφύησαν νομικὰ ζητήματα ἐν σχέσει πρὸς αὐτόν. Δέον ὁ ἠλεκτρισμός νὰ υποβληθῇ εἰς φορολογίαν ἢ οὐ; Δύναται νὰ κλαπῇ ἢ οὐ; Ἐν Γαλλίᾳ μέχρις ἐσχάτων ζήτημα ἦτο ἂν ἑταιρία προμηθείας ἠλεκτρισμοῦ (ὡς ἐν τῷ δι' ἠλεκτρισμοῦ φωτισμῷ κλπ.) ἀπετέλει ἢ μὴ ἄστικὴν ἑταιρίαν ἢ ἐμπορικὴν — τοῦθ' ὅπερ εἶναι ζήτημα οὐ μικρᾶς σπουδαιότητος εἰς τοὺς κεφαλαιούχους, οἵτινες ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει θὰ ἦσαν ὑπόχρεοι διὰ τὸ ποσὸν τῶν μετοχῶν αὐτῶν. Ἐμπορικὴ ἑταιρία εἶναι ἐκεῖνη, ἣτις κύριον σκοπὸν προτίθεται τὴν διεκπεραίωσιν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς τὴν ἀγορὰν ἀκατεργάστου ὕλης καὶ ἐκ νέου πώλησιν αὐτῆς μετὰ κέρδους, ἐν εἴδει βιομηχανικοῦ προϊόντος ἢ ἐν φυσικῇ καταστάσει. Ἡ τοῦ St Etienne ἑταιρία τοῦ Ἐδισον, ἐναχθεῖσα ἐνώπιον, τοῦ ἐμποροδικείου τῆς πόλεως ἐκείνης ὑπὸ τινος τῶν πελατῶν αὐτῆς ἠρνεῖτο νὰ υποκύψῃ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ προμήθεια ἠλεκτρισμοῦ ἐκ κεντρικοῦ σταθμοῦ δὲν ἀπετέλει ἐμπορικὴν πρᾶξιν «τῆς ἑταιρίας πωλοῦσης μόνον προϊόν, ὅπερ ἠρνεῖτο ἐκ τῆς φύσεως καὶ ὅπερ ἦτο res nullius». Ἐν τούτοις τὸ ἐμποροδικεῖον ἐκίρρυξεν ἐαυτοῦ ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τοῦ ζητήματος, γενομένης δ' ἐφέσεως ἢ ἀπόφασις αὐτοῦ ὑπεστηρίχθη. Ἐν Γαλλίᾳ λοιπὸν ὁ ἠλεκτρισμός, ἐκ κεντρικοῦ σταθμοῦ παρεχόμενος, δέον νὰ θεωρῆται προϊόν βιομηχανίας.

Ἰωδηλαῖον . . . τοῦ χαρτοπαιγνίου. — Κύριοί τινες τῆς Βιέννης διοργανίζουσι φθινοπωρινὴν ἐκθεσιν, καθ' ἣν θὰ ἐφορτασθῇ ἡ πέμπτη ἑκατονταετηρίς τῆς ὑπάρξεως τῶν παιγνιοχαρτῶν, ἣτις, κατὰ τὰς φερομένους ἀφηγήσεις συμπίπτει τὸ ἔτος τοῦτο. Τὸ πρῶτον παιχθὲν χαρ-

Ἐκ τοῦ διασήμεου παπύρου τοῦ Φαγιούμ, οὐτινος δύο ὑπάρχουσιν ἀντίτυπα προκύπτει ὅτι καὶ ὁ ὄρος Μέρνερ, «τὸ εὐρὺ ὕδωρ ἢ λίμνη», ἐφηρμόζετο ἐπ' αὐτοῦ· ἐνταῦθα δ' ἔγκειται πιθανῶς καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος Μοῖρις. Τὰ ὕδατα τῆς λίμνης ταύτης θὰ ἔφθασαν μέχρι τοῦ ὄροπεδίου τῆς Χαθάρας, τῆς νεκροπόλεως κατοίκων χώρας, καλουμένης Σέδ, ἐν τῇ θέσει τῆς ὁποίας εὐρηται ἡ νεωτέρα πόλις Μεδινέτ-ἔλ-Φαγιούμ. Ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἀπετέλει κατοικητήριον τῶν βασιλέων καὶ περιελάμβανε λαμπρὸν ναόν, ἀφιερωμένον εἰς τὸν Σαδάκ, αἱ διαστάσεις τοῦ ὁποίου κατὰ πολὺ ὑπερέβαινον τὰς τοῦ ἐν Θήβαις ναοῦ. Κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ Ἀμὲν-ἔμ-χάτ ὁ Γ' τῆς 12ης δυναστείας θεωρεῖται ὁ κατασκευαστὴς τῆς λίμνης Μοίριδος, ὁ δὲ τάφος αὐτοῦ εὐρίσκειται ἐν τῇ πλινθίνῃ πυραμίδι ἐν Χαθάρα· τεμάχια ὅμως ἀναγόμενα εἰς τὸν Ἀμὲν-ἔμ-χάτ τὸν Α' καὶ Οὐζερτσὲν τὸν Β', εὐρεθέντα παρὰ τὴν Μεδινέ, ἀρχαιοτέρων αὐτῆν καθιστῶσιν. Ἐκτὸς τούτου ἤκιστα εὐχερὲς θὰ ἦτο πόλις τοιούτων διαστάσεων, οἷαι αἱ τῆς Σέδ νὰ ἐκτίζετο ἐν ἀποστάσει ἀπὸ ὕδατος. Διῶρυξ, καλουμένη Χοὺν ἢ Χουνέτ, διηνοικημένη δὲ διὰ τοῦ Νεῖλου ἐχορήγει ὕδωρ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἱκανοποιεῖ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως· τὸ στόμιον αὐτῆς ἐκαλεῖτο ἐν τοῖς ἱερογλυφικοῖς Λα-χούν, «τὸ ἀνοίγμα τῆς διῶρυχος», ὄνομα, διασωζόμενον ἐν τῇ νεωτέρῃ Ἐλ-Λαχούν. Ὁ Βρούξ πασσαῖς ὑπέδειξε πρὸς τοῦτοις ἡ λέξις Ρα-πα-ρο-χουνέτ «ὁ ναὸς τοῦ στομίου τῆς διῶρυχος» ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἡμῖν τὴν παραγωγὴν τῆς λέξεως λα-βύρινθος.

Ἐξερευνηθῆς τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν. — Οἱ Σουηδοὶ ἐπιστήμονες, Βγιόργικ καὶ Καλλστέμους, ἀφίκοντο ἐσχάτως εἰς Ἄγ. Ἰωάννην τῆς Νεογείου. Εἰς τούτους ἀνετέθη ἐντολὴ ἐκ μέρους τῆς Γεωγραφικῆς καὶ τῆς Ζωολογικῆς ἐταιρίας τῆς Στοκόλμης νὰ διερευνησῶσι τὰς ἀκτὰς τοῦ Smith Sound ἐν ταῖς Ἀρκτικαῖς χώραις, νὰ συλλέξωσιν εἶδη τῶν αὐτόθι φυτῶν καὶ ζῶων καὶ νὰ προσῶσιν εἰς ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις. Θὰ ἐνοικιάσωσιν ἤδη οὗτοι σκάφος διὰ τὸ ταξιδεῖον αὐτῶν τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐλπίζουσι νὰ ἐπιστρέψωσι κατὰ Σεπτέμβριον.

Ἀναφέρεται πρὸς τούτοις ὅτι Ἀμερικανοὶ τινες προτίθενται νὰ διερευνησῶσι τὸ Λαβραδὸρ καὶ νὰ ἐπισκεφθῶσι τοὺς μεγάλους καταρράκτας, οἵτινες εἶχον ἀνακαλυφθῆ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἄλλο πάλιν σῶμα Ἀμερικανῶν θ' ἀπέβη ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως τοῦ Ἄγ. Ἰωάννου ἵνα μετακομίσῃ διὰ τὴν ἐν Σικάγῃ Παγκόσμιον Κολομβιανὴν Ἐκθεσιν τρία ὀλόκληρα χωρία διαφόρων φυλῶν τῶν Ἐσκιμῶν, μετὰ πάντων τῶν ἀποσκευῶν αὐτῶν καὶ λοιπῶν ὡς καὶ χωρίων Ἰνδῶν, κατοικούντων τὰ ὄρεινὰ μέρη τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Λαβραδὸρ.

Σιδηροδρομικὰ ἀτυχήματα. — Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσεν στατιστικὴν τοῦ 1891 περὶ τῶν προσώπων, ὅσα ἐφονεύθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν ἐπὶ τοῦ ἀγγλικῆς σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος. Κατ' αὐτὴν ἐφονεύθησαν 1247 καὶ ἐτραυματίσθησαν 11,500. Ὁ ἀριθμὸς μέγιστος πράγματι, καθησυχαστικὸς ὅμως τυγχάνει ὁπωσδήποτε διὰ τοὺς ταξιδιώτας, διότι ἐκ τῶν 1247 τούτων νεκρῶν, 17 μόνον, ἦτοι 5 ταξιδιωτῶν καὶ 12 ὑπάλληλοι σιδηροδρόμου ἐγένοντο θύμα πραγματικῶν σιδηροδρομικῶν ἀτυχημάτων. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω φονευθέντων οἱ 537 ἦσαν σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι φονευθέντες ἐν διαφόροις κινδυνώδεσιν ὑπηρεσίαις, οἱ 87, ταξιδιωτῶν εἰσελυσίαις πεσόντες ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἵν' αὐτοκτονήσωσι καὶ οἱ 306 ἐξ ἀπροσεξίας κατὰ τὴν διάβασιν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, κατὰ τὴν ἀνοδὸν ἢ καθόδον ἐκ τῶν ἀμαξῶν πρὶν ἢ ἐντελῶς ἢ συνολικῆς σταμασματολήτη καὶ λοιπῶν παραπλησίων αἰτίων ὀφειλομένων εἰς τὴν ἀπροσεξίαν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι τὸ ἔργον τῶν ἀτυχῶν σιδηροδρ. ὑπαλλήλων δὲν ἔπαυσε νὰ ἦναι ἀξιοθρηνητικῶς κινδυνῶδες, ἀλλ' ὅτι οἱ σιδηροδρομοὶ ἀποτελοῦσι διὰ τοὺς ταξιδιωτῶν τὸ ἀσφαλέστερον μεταγωγικὸν μέσον, ἐξ ὧν ὑπάρχουσιν.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

Ὡς σύζυγον ὀφείλει τις νὰ ἐκλέξῃ τὴν γυναῖκα, ἣν θὰ ἐξέλεγεν ὡς φίλον, ἂν αὐτὴ ἦτο ἀνὴρ.

J. JOUBERT.

Μὴ καταγελῶμεν τῶν παραφρόνων· ἡ παραφροσύνη αὐτῶν εἶναι διαρκεστέρα τῆς ἡμετέρας. . . Ἐν τούτῳ ἔγκειται ὅλη ἡ διαφορά.

ADOLPHE D'HOUBETOT.

Τὸ ἐμπόριον εἶναι ἐνδιαίτημα κλεπτῶν μετὰ σπυλαίων, φωτιζομένων δι' ἀερίοφωτος.

COMMERSON.

Τὸ μείδιμα ἐν τοῖς χεῖλεσι γυναικὸς εἶναι κίβδηλον νόμισμα καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας.

COMMERSON.

Ἡ Γαλλία εἶναι λίαν πλουσία· τοῦτο κατανοεῖ μόνον ἐκ τῶν ζημιῶν αὐτῆς, ὅν τρόπον τότε μόνον ἐκτιμᾷ τις τὴν ὑγίαν ὅταν νοσῇ.

ALPHONSE KARR.

Εὐφημον ποιῖσθε περὶ τοῦ καλοῦ λόγον, διότι πολλοὶ εὐρίσκονται εἰς ἐξύμνησιν τῶν πονηρῶν.

CHARLES NARREY.

Τὸ διοικεῖν σημαίνει ἐμπράτως ἐπιδεικνυσθαι ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέραν εἰρήνην, δυναισύνην καὶ εὐθύτητα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις.

LAMARTINE.

Ἐχετε πνεῦμα εἰς ὃ γυνὴ ἢ ἀλήθεια εἰσερχομένη νὰ δύναται νὰ ἐξέλθῃ ὑπὸ κοσμίαν περιβολίην.

JOUBERT.

Ὁ ἀνὴρ ἔχει ὄμματα ἵνα βλέπῃ . . . ἡ γυνὴ, ἵνα βλέπωσιν αὐτά.

ADOLPHE D'HOUBETOT.

Πᾶς συγγραφεὺς, ἐν οἴῳδιποτε κύκλῳ κἂν χρησιμοποῖ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ὀφείλει κύριον σκοπὸν νὰ ἔχη τὸ ὠφελεῖν.

VICTOR HUGO.

Εἰς τὴν καρδίαν τῶν γυναικῶν εἰσχωρεῖ τις οὐχὶ περιαυτολογῶν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν τοῖτων τὸν λόγον ποιούμενος.

ARSÈNE HOUSSAYE.

Εὐεργετῶν τινα, εὐτυγῆ ἑμαυτὸν ἐπὶ τούτῳ λογιζομαι· κακαποῶν δὲ αἰσθάνομαι τῆσιν τοῦ συνειδότος καὶ πάσχω. Δὲν ἔχω ἀνάγκην ἐτέρου κανόνος τοῦ βίου.

LEGOUVÉ.

Ὄφειλει τις νὰ ἦναι ἂν ὅτι θέλει ἵνα ᾧσι τὰ τέκνα· τότε τὸ πᾶν βρεῖ ὡς ἐκ πηγῆς.

VINET.

Ὑπάρχουσι κακόβουα βουλεύματα ὡς καὶ κίβδηλα νομίσματα· ἵνα μεταδῶσιν τις ὑπὲρ τοῖς ἄλλοις δέον αὐτὸς πρῶτος νὰ ἔχη αὐτά.

A. DUMAS, FILS.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΓΕΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΦΟΙΝΙΚΩΝ
ΚΟΠΕΝΤΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.

Οἱ Κύπριοι βασιλεῖς, ὅτε ἡ Κύπρος ἦτο θαλασσοκράτειρα, ἤρξαντο κόπτειν νομίσματα ἕκαστος ὑπὸ τὸ ἴδιον ὄνομα ἐν τῇ ἐγχωρίῳ ἑαυτῶν γραφῇ. Πρώτου δὲ Κυπρίου ἡγεμόνος γνωστὰ νομίσματα ἦσαν τὰ τοῦ Εὐέλθοντος, βασιλεύσαντος ἐν Σαλαμῖνι μετὰ τὰ 600 π. Χ. καὶ κόψαντος νομίσματα πιθανῶς μετὰ τὸ 560 π. Χ. Τοῦτον δ' ἀποθανόντα τῷ 525 π. Χ. διεδέχθησαν εἰς τὸν θρόνον τῆς Σαλαμῖνος δύο ἕτεροι ἡγεμόνες, ὁ Σίρωμος ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ Χέρσις ὁ υἱὸς τοῦ Σιρώμου, βασιλεύσαντες ἀπὸ τοῦ 525—500 π. Χ., ὅτε ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον τῆς Σαλαμῖνος ὁ υἱὸς τοῦ Χέρσιος Γόργος (Ἡρόδ. Ε', 104).

Καὶ ὅτε ἡ Κύπρος ὑπετάγη τοῖς Αἰγυπτίοις, διετήρησαν, ὡς φαίνεται, οἱ Κύπριοι ἡγεμόνες μετ' ἄλλων δικαιωμάτων καὶ τὸ κόπτειν ἴδια νομίσματα· ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοὺς Πέρσας καὶ ὑπὸ τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον καὶ τοὺς διαδόχους αὐτοῦ ὄντως οἱ Κύπριοι, ὡς ἐκουσίως εἰς αὐτοὺς παραδοθέντες διετήρησαν μετὰ τῆς αὐτονομίας καὶ τὸ κόπτειν ἕκαστος ἴδιον νόμισμα, χρώμενοι ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς αὐτῶν εἴτε τῇ ἐγχωρίῳ Κυπριακῇ γραφῇ, εἴτε εἴτα καὶ τῇ γραφῇ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

Κατὰ δὲ τὰς ἀνασκαφάς, τὰς γενομένας ἐν Ἀμφοῦντι, Ἰδαλίῳ, Πάφῳ καὶ ἔντινι ναφῷ τοῦ Κουρίου, εὐρέθησαν δακτύλιοι ἀργυροῦ καὶ χαλκοῦ, οἵτινες, ἄχρηστοι πρὸς πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν, ἐθεωρήθησαν λίαν εὐλόγως ὡς ἐν χρῆσει ὄντες ἀντὶ νομισμάτων παρὰ τοῖς Κυπρίοις, πρὶν κοπῶσιν ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων τῆς νήσου νομίσματα.

Ἐν τοῖς νομίσμασι τούτοις ἐτίθετο ἡ εἰκὼν τῆς Ἀφροδίτης, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ Διὸς τοῦ Σαλαμῖνίου, τοῦ Ἀπόλλωνος, τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Ἀμμωνος· ἔτι δὲ λέων, λύκος, κύων, τραγέλαφος, ἀετός, κριὸς, ταῦρος, περιστέρα, σφίγξ, δελφίς, τοξότης, μέγας λέωντος, ταύρου, ἰχθύος, πρῶρα πλοίου, ἀστὴρ.

Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσιν οὐδὲν περὶ Κυπρίων νομισμάτων εὐρηται, μόνον δὲ παρὰ τῷ Ἡσυχίῳ βλέπομεν ὅτι οἱ Κύπριοι ἄ γ χ υ ρ α ν ἔλεγον τὸ τριώβολον. Τὰ τῶν ἀρχαίων ἡγεμόνων τῆς Κύπρου νομίσματα, τὰ μέχρι νῦν εὐρεθέντα, εἰσὶ χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ· αἱ ἐπιγραφαὶ δὲ τούτων εἰσὶν αἱ μὲν ἐν τῇ ἐγχωρίῳ γραφῇ, αἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ γραφῇ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων.

Τινὰ μὲν τῶν περὶ τῶν αὐτονόμων ἡγεμόνων τῆς Κύπρου νομισμάτων ἡρανίσθημεν ἐκ τῆς μελέτης τοῦ P. Six du classement des series Cypriotes, τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῇ Revue Numismatique troisieme serie, tome premier, Paris 1883, τινὰ δὲ ἐκ τῆς ἡμετέρας συλλογῆς, ἐφ' ἧς στηρίζομενος συνέταξα τὴν νομισματικὴν μελέτην μου λίαν συμπληρωμένην.

ΤΑ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

ΕΥΕΛΘΟΝΤΟΣ.

- 1) Ἐμπ. Κριὸς κατακείμενος πρὸς τὰ ἀριστερά· ὑποκάτω : Ε. υ. Φε. Λε. το νε=Εὐέλθων.
Ἄσσημον. Ἀργυροῦν.
- 2) Ἐμπ. Κριὸς κατακείμενος πρὸς τὰ ἀριστερά· ὑποκάτω καὶ ὑπεράνω : Ε. υ. Φε. Λε. το. το. σε.=Εὐφέλθο(ν)τος.
Ἄσσημον. Ἀργυροῦν.
- 3) Ἐμπ. Κριὸς κεφαλὴ πρὸς τὰ ἀριστερά· ὑποκάτω : σε=Σε [ρω-μος];].

Ἄσσημον. Ἀργυροῦν.

4) Ἐμπ. Ἐτερον ὅμοιον μετὰ τοῦ τύπου καὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Εὐέλθοντος καὶ ὀπίσθεν : κυ.=Κυ[πρίων];]. Ἀργυροῦν.

ΤΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΔΑΜΟΥ ΚΑΙ ΛΑΧΑΡΙΔΟΥ.

5) Ἐμπ. Κριὸς πρὸς τὰ ἀριστερά : [πα] σι. λε. Φο. σε. νι. κο. τα. μο=[βα]σιλέΦος Νικοδάμου.

Ἄσσημον. Ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ : μι. λα.

νι.

νι. σε.

ἤτοι Νι[κοδάμῳ] Σελαμινί[ων]. Ἐν τῇ λαβῇ : πα.=βα[σιλέΦος]. Ἀργυροῦν.

6) Ἐμπ. Ἐτερον ὅμοιον, πα. σι. λε.=βασιλέ[Φος]

Ἄσσημον. ρι. λα.

νι.

τα. κα.

ἤτοι Νι[κοδάμῳ] Κλαριτά[ων];].

7) Ἐμπ. Ἐτερον ὅμοιον ἢ λαβῇ τοῦ συνήθους σχήματος καί : νι.=Νι[κοδάμῳ];]. Ἀργυροῦν.

8) Ἐμπ. Ὁ αὐτὸς κριὸς, πρὸς τὰ ἀριστερά· ὑποκάτω καὶ ὑπεράνω : πα. σι. λε. υ. σε.=βασιλεύς.

Ἄσσημον. Σύμβολον ἐν ἐγκοίλῳ τετραγώνῳ καί : νι.=Νι, κύκλῳ : λα. κα. ρι. τα.=Λαχαριδά[ς]; Ἀργυροῦν.

Ἄσσημον. Ὁ βασιλεὺς οὗτος μόνον ἐκ τῶν νομισμάτων τυγχάνει ἡμῖν γνωστός.

ΕΥΑΝΘΟΥΣ.

9) Ἐμπ. Κριὸς κατακείμενος πρὸς τὰ ἀριστερά· ὑποκάτω : Ε. υ. Φα.—τε. Φο. σε.=ΕὐΦα(ν)θεΦος.

Ἄσσημον. Κεφαλὴ κριοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐν κοίλῳ πεδίῳ· ὑποκάτω : πα.=βα[σιλέΦος]. Ἀργυροῦν.

10) Ἐτερον ὅμοιον· ὑποκάτω καὶ ὑπεράνω : ε. υ. Φα. τε. ο. σε.=ΕὐΦά(ν)θεος.

Ἄσσημον. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ πρὸς τὰ ἀριστερά· ὑπεράνω : πα. σι. λε.—Φο. σε.=βασιλέως. Ἀργυροῦν.

11) Ἐμπ. Ἐτερον ὅμοιον· ὑπεράνω : πα. σι.=βασι[λέος].

Ἄσσημον. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ, πρὸς τὰ δεξιὰ· ὑπεράνω : πα. ε.=βα[σιλέΦος] ε[ὐΦανθεΦος]; Ἀργυροῦν.

12) Ἐμπ. Ἐτερον ὅμοιον· ὑπεράνω : ε=Ε[υΦάνθεΦος];

Ἄσσημον. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ πρὸς τὰ ἀριστερά· ὑπεράνω : πα.=βα[σιλέΦος]; Ἀργυροῦν.

Καὶ ὁ Εὐάνθης οὗτος μόνον ἐκ τῶν νομισμάτων τυγχάνει ἡμῖν γνωστός.

ΕΥΑΓΟΡΟΥ Α'.

13) Ἐμπ. Ἡρακλέους γενειάτου κεφαλὴ, μετὰ λεοντῆς πρὸς τὰ δεξιὰ. Ἐμπροσθεν ε. υ. Φα. κο. ρο.=ΕὐΦαγόρω.

Ἄσσημον. Τραγέλαφος κατακείμενος πρὸς τὰ δεξιὰ· ὑπεράνω κόκκος κριθῆς· κύκλῳ πα. σι. λε. Φο. σε.=βασιλέΦος. Ἀργυροῦν.

14) Ἐμπ. Ἡρακλῆς ἀγένειος, καθήμενος πρὸς τὰ δεξιὰ ἐπὶ βράχου κεκαλυμμένου ὑπὸ τῆς λεοντῆς καὶ κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ρόπαλον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ ρυτὸν· κύκλῳ : Ε. υ.=Εὐ[Φαγόρω].

Ἄσσημον. Τραγέλαφος, κατακείμενος πρὸς τὰ δεξιὰ· ὑπεράνω κόκκος κριθῆς. Ἀργυροῦν.

15) Ἐμπ. Ὁ αὐτὸς τύπος· κύκλῳ : ε. υ. Φα.=ΕὐΦα[γόρω].

Ἄσσημον. Τραγέλαφος κατακείμενος πρὸς τὰ δεξιὰ· κύκλῳ : πα. σι.—λε. Φο. σε.=βασιλέΦος. Ἀργυροῦν.

16) Ἐμπ. Κεφαλὴ Ἡρακλέους ἀγένειος ἀνωπὸς μετὰ λεοντῆς· κύκλῳ : ε. υ. Φα. κό. ρο.=ΕὐΦαγόρω.

Ἄσσημον. Ὁ αὐτὸς τύπος· κύκλῳ : πα. σι. λε. ο. σε.=βασιλέως. Χρυσοῦν.

17) Ἐμπ. Ὁ αὐτὸς τύπος καὶ ἡ ἐπιγραφή πρὸς τὰ δεξιὰ : Φαῶ Ἀργυροῦν.

18) *Εμπ. *Ετερον ὅμοιον ἐν τῷ ἐξέρῳ ε' μνησιδές· ἔστι δὲ τὸ ε' τοῦτο τὸ ἀρχαιότερον παράδειγμα τοῦ σχήματος τούτου. *Αργυροῦν.

19) *Εμπ. Κεφαλή *Αφροδίτης μετὰ πυργωτοῦ στέμματος καί: ΒΑ=Βα[σιλέως].

*Οπ. Παλλάς μετὰ κράνου καὶ *Εὔα=Εὔα[γόρου].

ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣΙ.

20) *Εμπ. Κεφαλή *Αφροδίτης πρὸς τὰ ἀριστερά, λίαν ἀρχαϊκῶς ρυθμοῦ, τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου, τὴν κόμην μακρὰν καὶ κυματιζομένην. Φέρει περιδέριον καὶ μακρὰ ἐνώτια, ὅμοια ἀρχαϊκῶς ἀγάλματι, ἱσταμένην ἐπὶ βάσεως, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς τιάραν διὰ ροδάκων κεκοιμημένην καὶ περικυκλωμένην ὑπὸ ὄμβου ἐκ μαργαριτῶν. Περὶ τὸ ὅλον κύκλος ἐκ σφαιριδίων.

*Οπ. Κεφαλή *Αθηνᾶς πρὸς τὰ ἀριστερά μετὰ κόμης κρεμαμένης καὶ ἐνωτίων· τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου. Τὸ κορινθιακὸν κράνος μετὰ λόφου δάφνης περιβεβλημένον. *Ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν: πα. νι.=βα[σιλέως] Νι[κοκλέως]. Χρυσοῦν.

21) *Εμπ. *Ετερον ὅμοιον· ἔτι: πα. νι.=βα[σιλέως] Νι[κοκλέως]. *Οπισθεν τῆς κεφαλῆς τῆς *Αφροδίτης: φα. Χρυσοῦν.

22) *Εμπ. Κεφαλή *Αφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, τὴν κόμην μετὰ καλύπτρας· κύκλος ἐκ σφαιριδίων.

*Οπ. Δελφίν πρὸς τὰ ἀριστερά ὑπεράνω: πα. νι.=βα[σιλέως] Νι[κοκλέως], ὑποκάτω ΒΝ. Κύκλος ἐκ σφαιριδίων. Χρυσοῦν.

23) *Εμπ. Ζεὺς καθήμενος, ἀνωπός, ἐπὶ θρόνου μετὰ νώτων, ἔχων τοὺς πόδας ἐπὶ σκίμποδος, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ φιάλην καὶ στηρίζων τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τοῦ σκίπτρου· κύκλος: πα. σι. λε. φο. σε. νι. κο. κε. λε. φο. σε=βασιλέως Νικοκλέως.

*Οπ. *Αφροδίτη ἑστεμμένη μετὰ μυρσίνης, ὀρθία, ἀνωπός, ἡμφιεσμένη χιτῶνα ἀττικόν, κρατοῦσα τῇ δεξιᾷ φιάλην ὑπεράνω θυμιατηρίου, τῇ δ' ἀριστερᾷ μακρὸν κλάδον ροιᾶς μετὰ φύλλων καὶ ἀνθέων καί: πα. σι. λε. φο. σε. τα. μο. νι. κα. σι. κε=βασιλέως Δαμοι[κω]-κασιγ-[νήτων]. *Αργυροῦν.

24) *Εμπ. *Αφροδίτη μετὰ πυργωτοῦ στέμματος καὶ ΒΑ=βασι[λέως].

*Οπ. Κεφαλή *Απόλλωνος δαφνηφόρος μετὰ τόξου πρὸς τὰ ἀριστερά καὶ ΝΙΚ=Νικοκλέους· ὑπὸ τὸν λαίμνον Γ.

ΕΥΑΓΟΡΟΥ Β'.

25) *Εμπ. Κεφαλή *Αφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, ἔχουσα τὴν κόμην μακρὰν, τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου, περιδέριον καὶ ἐνώτια, καὶ φέρουσα στέφανον πυργωτόν· ὀπισθεν ΒΑ (σιλέως).

*Οπ. Κεφαλή Παλλάδος, πρὸς τὰ δεξιὰ, ἔχουσα τὴν κόμην μακρὰν, τὸν λαίμνον μεθ' ἱματίου, περιδέριον καὶ ἐνώτια, καὶ φέρουσα κράνος κορινθιακόν δαφνηφόρον μετὰ λόφου. *Οπισθεν ΕΥΑ(γόρου). Χρυσοῦν.

26) *Εμπ. *Ετερον ὅμοιον, κεφαλή *Αφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ· ἄνευ ΒΑ.

*Οπ. Κεφαλή Παλλάδος πρὸς τὰ ἀριστερά, ΕΥΑ. Χρυσοῦν.

27) *Εμπ. *Ἡ αὐτὴ κεφαλή τῆς *Αφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ· ὀπισθεν ΒΑ. *Αργυροῦν.

28) *Εμπ. Κεφαλή Παλλάδος πρὸς τὰ δεξιὰ· φέρουσα κράνος ἀττικόν δαφνηφόρον, περιδέριον καὶ ἐνώτια· τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου.

*Οπ. Κεφαλή *Αφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ· ὀπισθεν ΕΥΑ. *Αργυροῦν.

29) *Εμπ. Κεφαλή Παλλάδος, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα κράνος ἀττικόν μετὰ λόφου, περιδέριον καὶ ἐνώτια.

*Οπ. *Ἀστὴρ μετὰ ὀκτώ ακτίνων, καί: πα=βα. *Αργυροῦν.

30) *Εμπ. *Ἡ αὐτὴ κεφαλή τῆς Παλλάδος.

*Οπ. Τὸ πρόσθιον τὰύρου κατακειμένου πρὸς τὰ ἀριστερά. *Ἐμπροσθεν Σ. Χαλκοῦν.

31) *Εμπ. *Ἡ αὐτὴ κεφαλή.

*Οπ. Πρῶρα νεώς, πρὸς τὰ ἀριστερά· ἔμπροσθεν: ΣΑΔ. Χαλκοῦν.

1) Τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως τούτου ἀναφέρεται καὶ ἐν τινι ἐπιγραφῇ ἀνακαλυφθείσῃ ὑφ' ἡμῶν ἐν τῇ *Ἁγίᾳ Μονῇ τῆς Πάφου.

32) *Εμπ. *Ετερον ὅμοιον· ἡ κεφαλή πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. *Ὁ αὐτὸς τύπος ΣΑ. Χαλκοῦν.

33) *Εμπ. Κεφαλή *Αφροδίτης πρὸς τὰ ἀριστερά (ὡς ἐν ἀριθ. 31).

*Οπ. Κεφαλή δυνάστου, πρὸς τὰ ἀριστερά, μετὰ τιάρας παρσικῆς, καλυπτύσης τὸν πώγωνα· ἔμπροσθεν ἀστὴρ μετὰ δεκαεξ' ακτίνων. *Αργυροῦν.

34) *Εμπ. Κεφαλή *Αφροδίτης, πρὸς τὰ ἀριστερά, φέρουσα διάδημα πυργωτόν.

*Οπ. Προτομή τοῦ αὐτοῦ δυνάστου ἀνωπός, μεθ' ἱματίου καὶ περιδέριου· ὁ ἀστὴρ ἐστὶ πρὸς τὰ ἀριστερά. *Αργυροῦν.

35) *Εμπ. Λέων πρὸς τὰ ἀριστερά, καταδιβρώσκων λείαν. *Ἐπὶ τῶν νώτων του ἀετὸς ὄρθιος πρὸς τὰ ἀριστερά καὶ στρέφων τὴν κεφαλὴν ὑπεράνω ἀστὴρ ἐκ δεκαεξ' ακτίνων· ὀπισθεν ΒΑ.

*Οπ. ΕΥΑ. Κεφαλή *Αφροδίτης, πρὸς τὰ δεξιὰ, ἔχουσα τοὺς ὤμους μεθ' ἱματίου, τὴν κόμην μακρὰν καὶ φέρουσα πυργωτόν στέφανον καὶ περιδέριον ἐκ μαργαριτῶν. Χρυσοῦν.

36) *Εμπ. Κεφαλή Παλλάδος, πρὸς τὰ δεξιὰ, ἔχουσα τὴν κόμην μακρὰν καὶ φέρουσα περιδέριον καὶ ἐνώτια· τὸ κράνος κορινθιακόν δαφνηφόρον μετὰ λόφου· ὀπισθεν πιθανῶς: ε. υ.=ΕΥ.

*Οπ. Λέων βαδίζων πρὸς τὰ δεξιὰ. Ὑπεράνω ΕΥΑ, καὶ ἀστὴρ μετὰ ὀκτώ ακτίνων. Χαλκοῦν.

37) *Εμπ. *Ἐρυθρὸς ἡμιγονατισμένος πρὸς τὰ ἀριστερά· ἄνευ ἐπιγραφῆς.

*Οπ. Λέων ὄρθιος πρὸς τὰ ἀριστερά· καί: ε. υ. να. υ.=Εὔ(Γαγόρο;) Ναυ(ἀρχο;). *Αργυροῦν.

38) *Εμπ. Σφίγξ, πρὸς τὰ ἀριστερά· κύκλος: ε. υ. φα. κο. καὶ παρ' αὐτά: πα. ἦ να.=Εὔ(αγῶρο) θα[σιλέως] ἦ να(αρχο;).

*Οπ. Λωτοῦ ἄνθος, ἄνευ ἐπιγραφῆς. *Αργυροῦν.

(*Ἀκολουθεῖ).

ΕΚΔΡΟΜΗ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Ἀυστριακὸς ἀξιωματικὸς καὶ τὶς Ἀμερικανὸς ἀπεφάσισαν νὰ προβῶσιν εἰς ἐκδρομὴν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν ἵνα ἐπιστημονικῶς διερευνήσωσι τμῆμα τῆς εὐρείας αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν προστατείαν διατελούσης χώρας, τὸ πλεῖστον τῆς ὁποίας οὔτε ἤγγισε μέχρι τοῦδε ὁ λευκὸς ἄνθρωπος. Εἰς τῶν διερευνητῶν εἶναι ὁ Λουδοβίκος Ρίττερ φὸν Χαϊνελ, ἀξιωματικὸς τοῦ αὐστριακοῦ ναυτικοῦ, ὅστις ὑπῆρξεν ἐπιστήμων συνοδὸς τοῦ κόμητος Σαμουὴλ Τελέκη κατὰ τὴν ἐκδρομὴν αὐτοῦ ἀνὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν τῷ 1887, ὅτε ἀνεκαλύφθησαν αἱ λίμναι Ροδόλφου καὶ Στεφάνιας. Ὁ ἕτερος τῶν τῆς ἐκδρομῆς κυρίων εἶναι ὁ κ. Γουλιέλμος Ἀστωρ Σάντλαρ, ἀμερικανός, ὅστις γνωστὸς ἤδη τυγχάνει ἐκ τῆς μερικῆς καταμετρήσεως τοῦ ὕρους Κιλιμαντζάρου πρὸ τριετίας. Οἱ ἐξερευνηταὶ ἄμα ὡς ἀφικωνται εἰς Ζανζιβάρην θὰ μισθώσωσι διακοσίους ἀνδρας. Τὰ ἀναγκαῖα ὄπλα θὰ προμηθεύσῃ τὸ αὐστριακὸν ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, ὅπερ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ναυαρχείου θὰ χορηγήσῃ καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ἐπιστημονικὰ ἐργαλεῖα. Ὁ μόνος σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ περαιτέρω ἐπιστημονικὴ διερεύνησις τῆς χώρας. Αἱ δημοσιεύσεις τοῦ κ. φὸν Χαϊνελ περὶ τῆς ἐκδρομῆς τοῦ Τελέκη ἀπέδειξαν ὅτι μεγάλως διακρίνεται ὡς γεωγράφος, αἱ δὲ αὐστριακαὶ ἀρχαὶ σεμνύνονται ἐπὶ τῇ ἀναπτύξει τῆς τῆς Ἀφρικῆς διερεύνησεως. Οἱ ἐξερευνηταὶ προτίθενται ν' ἀκολουθήσωσι τὸν ποταμὸν Τάναν καὶ νὰ παραμείνωσιν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ὄρους Κενίας, ὅπερ καθ' ὅλοκληρον ἐξετασθήσεται καὶ καταμετρηθήσεται. Βραδύτερον οἱ ἐξερευνηταὶ χωρήσωσι πρὸς Β διὰ μέσου ἀνεξερευνητοῦ χώρος

— Τί ἔπαθες; ἠρώτησε στενάζων. Σοὶ ἔκαμον κανένα δῶρον; ἢ μήπως ἔκαμες ν' ἀπελπισθῆ κανεὶς ἐρωτόληπτος; Μοὶ φαίνεται σὰν χαρούμενη.

— Πιθανόν! ἀπήντησεν ἡ Ὑβελίνη γελῶσα, διότι ἀνελογίζετο τὴν ἀναπόφευκτον ψεῦσιν ἐλπίδων τοῦ Βαρκούρ, τὸν ὅποιον δὲν ἠδυνήθη ποτὲ νὰ παρατηρήσῃ σπουδαίως.

— Ἀπὸ τῶρα λοιπὸν ἐρωτοτροπείας; Δὲν ἀρχίζεις καλὰ! ἀπελπίζεις λοιπὸν δυστυχεὶς; Πρόσεχε μὴ τὰ πάθης καὶ σύ. . .

Ἐπὶ τῇ λέξει ταύτῃ τόσο ἠρυθρίασεν ἐκείνη, ὥστε ἡ φράσις ἐξέπνευσεν εἰς τὰ χεῖλη τοῦ Ἐδμόνδου καὶ ἔμεινεν ὡς ἀπολελιθωμένος.

— Κἄτι τρέχει ἐδῶ, ἐσκέφατο καθ' ἑαυτὸν, τὴν ἀδελφὴν μου τὴν βλέπω πολὺ διαφορετικὴν.

Ἡ Ὑβελίνη δὲν ἠθέλησε νὰ καταλείπῃ αὐτῷ καιρὸν νὰ ἀναεώσῃ τὴν προσβολὴν.

— Ὁ παπάκης εἶναι εἰς τὸ Πινόν; ἠρώτησε.

— Ὅχι, μόνον ἡ μαμά, ὁ παπάκης θὰ ἔλθῃ τὴν κυριακὴν.

— Ἥλθες μόνος.

— Ὅχι, μὲ τὸν Ζαφφέ, ὁ ὅποιος θὰ ἐπιστρέψῃ αὔριον τὸ πρωὶ μὲ μερικὰ πράγματα.

Αἱ ἐρωτήσεις αὐτῆς ἐξητλήθησαν καὶ ἠγνῶει τί νὰ εἴπῃ, ἐπομένως ἐκάθησε πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου, ἔπαιξε μουσικὸν τι τεμάχιον, εἶτα δὲ ἔστη, αἰσθανομένη ὅτι ἔπαιξε μετ' ἐκτάκτου τέχνης καὶ ὅτι ἦ ἔντασις τοῦ διὰ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἐκφραζομένου αἰσθήματος θὰ τὴν προέβιδεν εἰς τὸν λίαν ὀξυδερκῆ αὐτῆς ἀδελφόν. Αἰφνης ἔλαβεν ἀπόφασιν, ἐπλησίασε πρὸς τὸν Ἐδμόνδον καὶ παρατηροῦσα αὐτὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶπεν.

— Ἐὰν ἐπεθύμεις νὰ νυμφευθῆς, φρονεῖς ὅτι ὁ παπάκης θ' ἀνθίστατο;

— Πρόκειται λοιπὸν περὶ ἐμοῦ; ἠρώτησεν ὁ νεαρὸς ἀνὴρ λαμβάνων αὐτῆς καὶ τὰς δύο χεῖρας. Ἐκείνη ἀντέστη, ἀλλ' ὁ Ἐδμόνδος ἔσυρεν αὐτὴν καὶ τὴν ἠνάγκασε νὰ καθήσῃ παρ' αὐτόν.

— Ἐπὶ τέλους ἐπανελάβε στενοχωρουμένη, ὑποθέσωμεν ὅτι θέλεις νὰ νυμφευθῆς. . . . Εἶναι πράγμα πού συμβαίνει, δὲν εἶναι ἔτσι;

— Ἐγώ, ἀπήντησεν ἐκεῖνος, εἶμαι φοιτητῆς τῆς σχολῆς τοῦ ἵππικου καὶ ἐπομένως, ὡς πρὸς τὸ παρόν, δὲν ὑφίσταμαι ὡς ἀνθρωπος κοινωνικός. Ὅταν ὅμως ἔλθῃ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν θὰ δυνήθω νὰ νυμφευθῶ, εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ὁ πατήρ μου δὲν θὰ ἀντιτάξῃ καμμίαν ἀντίστασιν.

— Καὶ ἂν ἀκόμη ἡ. . . ἡ κόρη ἦτο πτωχή; ἠρώτησεν ἡ Ὑβελίνη ὑπερφανευομένη ἐπὶ τῷ στρατηγήματι αὐτῆς.

— Ἄ! εἶναι πτωχός, ἐσκέφατο καθ' ἑαυτὸν ὁ Ἐδμόνδος γελῶν ἐπὶ τῇ ἀφελείᾳ διπροσωπικῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. Εἶτα δὲ μεγαλοφώνως ἠρώτησεν. Δὲν νομίζω ὅτι δι' ἐμέ ἡ πτωχεῖα εἴμπορεῖ νὰ εἶναι ἐμπόδιον.

— Διὰ σέ; ἠρώτησεν ἡ νεᾶνις ἀνήσυχος καὶ παρατηροῦσα αὐτόν.

— Ναί, δι' ἄνδρα, θέλω νὰ εἴπω.

— Διὰ γυναῖκα λοιπὸν δὲν εἶναι τὸ αὐτό;

Ὁ Ἐδμόνδος ἔστη ἐμπερίστατος. Ἡ φιλοσοφία του δὲν ἦτο εἰσέτι λίαν πολύπλοκος καὶ θὰ ἐδυσκολεύετο λίαν ὅπως ἐξηγήσῃ ὅ,τι λίαν καλῶς ἤσθάνετο.

— Δὲν ξεύρω, ἀπήντησεν ἐπὶ τέλους, ὁ παπάκης εἶναι ἀνθρωπος πολὺ καλός, πολὺ εὐθύς. . .

Ἔστη, διότι ἡ ἀνάμνησις τῆς αὐστηρότητος τοῦ Ριχάρδου, ἀπώλεσε μὲν πᾶσαν δύναμιν, δὲν ἐξέλιπεν ὅμως ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ τῆς καρδίας του.

— Ἐὰν ἦμην ἐγώ, ἐπανελάβην, ἐὰν εἶχον ἀνησυχίαν, καμμίαν θλιψίν, ἤξεύρω καλῶς τί θὰ ἔκαμνα. ἀμέσως θὰ ἔτρεχα εἰς τὴν μητέρα μου τὴν Ὀδίλην. . .

Ἡ Ὑβελίνη ἔκαμιν ἐμφαντικὸν μορφασμόν. Τί τῇ ἐνδιέφερον ἡ Ὀδίλην! Πρὸς τί ἄρ' ἄγε αὐτὸς ὁ Ἐδμόνδος τόσο ἀνοήτως ἀνέφερε τὸ ὄνομά της ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐμπιστευτικῆς αὐτῆς συνδιαλέξεως.

— Ξεύρω, ἐξηκολούθησεν ὁ νέος, δὲν τὴν γνωρίζεις, θὰ τὴν ἠγάπας ὅμως καὶ ἐκείνη τόσο σέ ἀγαπᾷ.

Ἡ Ὑβελίνη ἀνετινάχθη ἐκπλαγεῖσα καὶ παρετήρησε τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς.

— Μὲ ἀγαπᾷ;

— Σὲ ἀγαπᾷ, ἀδελφὴ μου, μολοντί μακρὰν σου εὐρισκομένη καὶ ἀνευ συμπαθείας ἐκ μέρους σου. Σὲ σκέπτεται καθ' ἐκάστην, ὑποφέρει διὰ τὴν ἀδιαφορίαν σου καὶ σέ ἀγαπᾷ. . .

— Καὶ διατί ἄρ' ἄγε μὲ ἀγαπᾷ; ἠρώτησε δραττομένη τοῦ ἀρχαίου αὐτῆς αἰτίου.

Ἦδη ὁ Ἐδμόνδος ἐγίνωσκε καλλίτερον τὸν βίον, διότι δὲν ἀτενίζει τις ἀτιμωρητὴ πρὸς τὸν θάνατον. Ὁ ἰσχυρὸς κλονισμὸς ὃν ὑπέστη ὠρίμασε τὸν νοῦν αὐτοῦ ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν του καὶ ἐπομένως:

— Σὲ ἀγαπᾷ, εἶπε μετὰ ζέσεως, διότι ἀγαπᾷ τὸν πατέρα μας. Δὲν ἤξεύρεις, Ὑβελίνη μου, τί σημαίνει ν' ἀγαπᾷ κανεὶς μετὰ πάθους. . .

Ἐταπεινώσεν ἐκείνη τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ φόβου μὴ ὁ Ἐδμόνδος ἀναγνώσῃ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς.

— . . ν' ἀγαπᾷ μετὰ πάθους ἐξ ὅλης ψυχῆς, νὰ αἰσθάνεται ὅτι ἡ ὀργὴ ἢ ἡ χαρὰ ἐνὸς ἀγαπητοῦ ὄντος σὲ κάμνει νὰ βλέπῃς τὸν οὐρανὸν μαῦρον ἢ κυανοῦν, ὅτι εἶσαι πλούσιος ὅταν τὸ ἀγαπώμενον πρόσωπον σὲ ἀγαπᾷ καὶ ἄθλιος καὶ πτωχός ὅταν δὲν σὲ ἀγαπᾷ.

— Ἠγάπησες ἤδη κανένα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; ἠρώτησεν ἡ νεᾶνις ἐκπληκτος.

— Ναί! Ἠγάπησα ἄλλοτε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸν πατέρα μου ὅταν ἦμην παιδί καὶ τώρα. . .

— Τώρα;

— Καὶ τώρα ἀγαπῶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν μητέρα μου Ὀδίλην, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλω τὸ πᾶν!

Ἡ Ὑβελίνη ὀπισθοχώρησεν ἐπὶ μικρὸν, διότι ἐψυχράνθη πῶς ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τούτου. Ἡ ἐκπαίδευσίς αὐτῆς καὶ ἡ ἀνατροφή δὲν τῇ ἐπέτρεπον νὰ ἐννοήσῃ καλῶς τὸν ἀδελφὸν τῆς.

— Τὸ πᾶν! ἐπανελάβην εἰρωνικῶς, αὐτὸ εἶναι πολὺ. Ἐὰν ὀφείλῃς τὸ πᾶν εἰς αὐτὴν τὴν ζένην, τί ἀπομένει διὰ τὴν μητέρα μας, ἡ ὁποία, ἐν τούτοις, σ' ἐγέννησεν;

Ὁ Ἐδμόνδος ἐδράξατο τῆς χειρὸς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐν χειρονομίᾳ συγκινητικωτάτῃ καὶ εἶπεν:

— Ἀδελφὴ μου, εἰς τὴν μητέρα μας ὀφείλω ὅτι ἐγεννήθην. Πίστευσόν με ὅτι ἡ μνήμη τῆς εἶναι τόσο ζωνρὰ ἐν ἐμοὶ ὅσον καὶ ἐν σοί, παρ' ὅλα ὅσα σκέπτεσαι, εἰς τὴν μητέρα μου ὅμως τὴν Ὀδίλην ὀφείλω τὴν ζωὴν!

— Τὴν ζωὴν!

Καὶ τὸν παρετήρει μὴ ἐννοοῦσα.

— Πρέπει νὰ τὸ μάθῃς, ἀδελφὴ μου, διότι αἰσθάνομαι, μαντεύω, ὅτι εἶσαι εἰς τὰς παραμονὰς νὰ δοκιμασθῆς καὶ σύ. Πρέπει νὰ γνωρίσῃς τὴν γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἔμαθες νὰ περιφρονῆς καὶ νὰ μάθῃς τί ἔκαμε δι' ἐμέ.

Μετὰ τῆς εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ ἀρμοζούσης ζωηρότητος, ἡ ὁποία εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐδίδεν ἔντασιν σχεδὸν ἀγριότητος, ὁ φιλόσοφος ἐκεῖνος, ὁ ἔχων ἡλικίαν εἰκοσι τριῶν ἐτῶν, ἐδιηγῆθη εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὰς σκηναὶς αἱ ὁποῖαι συνᾶδουσιν τὰς πρώτας αὐτοῦ ἐξετάσεις. Δὲν προσεπάθησεν οὔτε νὰ ἀθωωθῆ, οὔτε νὰ κατηγορήσῃ τὸν πατέρα του. Ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ ἤδη εἶχεν ἀποδώσει ἐκαστῷ τὰ ἴσα ἐν τῇ μονομαχίᾳ ταύτῃ, ἡ ὁποία ἐγεννήθη ἐκ τοῦ ζωηροῦ χαρακτήρος ἀμφοτέρων. Διὰ τῆς Ὀδίλῆς ἔμαθεν ὅτι τὰ παλαιὰ αὐτοῦ σφάλματα ἐγένοντο ἢ αἰτία ὅλου τοῦ

κακοῦ καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα νύξῃσε δι' ὅλης τῆς μετανοίας, ἣν ἐνέπνευσε αὐτῷ ἡ στιγμιαία παραφροσύνη. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν προσεπλάθησε ποσῶς νὰ μειώσῃ τὴν ἀγάπην τῆς δευτέρας αὐτοῦ μητρός, δι' αὐτὸ τοῦτο ἀκριβῶς ἀνύψωσεν αὐτὴν ἐπὶ πολὺ. Ἡ δευτέρα αὐτοῦ μήτηρ τὸν εἶχε λυτρώσει ἐκ τοῦ βαρῆθρου τῆς αυτοκτονίας εἰς ὃ ἐπλησίαζε νὰ καταπέσῃ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Ὑβελίνης ἐπληρώθησαν δακρῶν τὰ ὅποια ἤρξαντο κυλιόμενα ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῆς· διὰ τῶν δύο αὐτῆς χειρῶν ἐσφιγγε τὰς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, ἀγωνιώσα καὶ ἀσθμαίνουσα. Ὅταν ἐκεῖνος ἐδιηγῆθη ὅτι ἡ σφαῖρα εἶχε πλήξει τὸ ἐπιπλοχ, κατόπιν χειρονομίας δεξιᾶς τῆς Ὀδίλης, ἔπεσεν εἰς τὸν τράχηλον τοῦ Ἐδμόνδου σφιγγουσα αὐτὸν καὶ κλαίουσα ἀγωνιωδῶς.

— Διατί δὲν μὲ τὰ εἶπες αὐτὰ! ἐψιθύρισε ἀνὰ μέσον τῶν δακρῶν αὐτῆς, καὶ ὅμως ἐγὼ παρ' ὀλίγον νὰ σὲ καταστρέψω! Ἀδελφέ μου, δὲν σὲ ἠγάπησα ὅσον ἤξιζες. Ἥμην ἀνόητος, τρελλή, ἀδιάφορος, καὶ κατὰ τὸ δίκαιον τοῦτο, σὺ... ὦ! Θεέ μου!

Ἐκεῖνος τὴν ἠσπάζθη καὶ κατώρθωσε νὰ τὴν καθησυχάσῃ. Ἐὐτυχῶς εὐρίσκοντο μόνοι ἐν σπουδαστηρίῳ, εἰς ὃ οὐδέποτε εἰσῆρχετὶ τις.

— Διατί δὲν μὲ τὰ εἶπες αὐτὰ; ἐπανέλαθεν ἡ Ὑβελίνη.

— Διότι ἦσο πολὺ νέα, καὶ ἔπειτα δὲν ἤθελα νὰ τὸ μάθῃ ἡ γαργιά.

Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἔστησαν σιγῶντες, ἔχοντες πεπιεσμένον τὸ στήθος, ὡς συμβαίνει πάντοτε μετὰ τὰς μεγάλας ἠθικὰς κρίσεις.

— Ἐννοεῖς λοιπὸν τώρα, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐδμόνδος, διατί ἀγαπῶ ἐξ ὅλης καρδίας τὴν μητέρα μου Ὀδίλην;

— Ναί! ἀπήντησεν ἡ νεᾶνις, σκεπτική. Σὲ ὅμως σὲ ἐγνώριζε διότι σὲ περιποιήθη ὅταν ἦσο ἀσθενής...

— Καὶ ἐκινδύνευσε ν' ἀποθάνῃ δι' ἐμέ. Ἀκόμη δέ, διότι πρέπει νὰ τὰ μάθῃς ὅλα, ἀδελφὴ μου, ὅταν ἦλθε πλησίον τῆς κλίνης μου καὶ ἤρχισε νὰ μὲ περιποιήται, δὲν εἶχε λόγους νὰ μὲ ἀγαπᾷ. Ὅταν ἤμην μικρὸς τὴν εἶχα ὑβρίσει καὶ ποτὲ δὲν ἠθέλησα νὰ τῆς ζητήσω συγγνώμην.

Ἡ Ὑβελίνη ἐσκέπτετο σοβαρῶς. Τὸ νέον ἄστρον, τὰ ὅποιον ἀπὸ τῆς προτεραίας ἀνέτειλεν εἰς τὸν ὀρίζοντα, ἐφώτιζε δι' αὐτὴν μυρία σκέψεις, μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀπομεινάσας σκοτεινάς. Ὁ νοῦς αὐτῆς, ὅστις ἦν πλήρης ἰδεῶν, ἄς ἔμαθεν ὡς ὁ ὄρατος ταῶς, ἠσθάνετο εἰσέτι μικρὰν σκοτοδίνην, νύχταρσιτετό ὅμως ἐκ τοῦ ρεύματος τούτου τῶν νέων, μεγάλων καὶ γενναιοφρόνων ἰδεῶν, αἱ ὅποια ἔφερον αὐτὴν πρὸς διεύθυνσιν ἀγνωστον δι' αὐτὴν.

— Πιστεύεις λοιπὸν, εἶπεν αἰρῆνης ἐπανεληθούσα ἀποτόμως εἰς τὸ προκείμενον, ὅτι ὑπῆρξε τόσον καλὴ διὰ σὲ διότι ἀγαπᾷ πολὺ τὸν πατέρα;

— Εἶμαι βεβαίωτος! Τὸν ἀγαπᾷ μέχρι τοσοῦτου βαθμοῦ ὥστε δὲν θέλει ποτὲ νὰ διασκεδάζῃ ἐὰν δὲν εἶναι καὶ ὁ παπάκης διὰ νὰ συμμερίζεται τὴν χαρὰν τῆς. Καὶ ἐγὼ, νὰ σὲ πῶ τὴν ἀλήθειαν, κρατοῦμαι πολλὰκις καὶ δὲν τῇ λέγω ὅσα σκέπτομαι μήπως τὴν πειράξω. Θὰ τῇ εἰπῶ πράγματα τὰ ὅποια δὲν τολμῶ νὰ εἰπῶ εἰς τὸν πατέρα... Οὕτω συμβαίνει ὅταν ἔχῃ κανεὶς ἀληθινὴν καὶ καθῶς πρέπει μητέρα!

Ἡ Ὑβελίνη ἐσκέπτετο πάντοτε.

— Ὁ παπάκης εἶναι πολὺ καλὸς, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐδμόνδος, ἔχει ὅμως τόσας φροντίδας, ὥστε ἐνίοτε εἶναι καὶ σκυθρωπός. Ἐχει πολλὰ νὰ σκεφθῇ, ἐνῶ ἡ μαμὰ σκέπτεται πολὺ καὶ δι' ἡμᾶς!

— Μόνον διὰ σὲ! εἶπεν ἡ Ὑβελίνη μετ' ἐλαφρῶς ἐνδείξεως γεννωμένης ζηλοτυπίας.

— Ἡμᾶς! ἐπανέλαθεν ὁ Ἐδμόνδος, μετὰ σταθερότητος.

— Νομίζεις ὅτι θὰ ἔκαμνε καὶ εἰς ἐμέ ὅ,τι ἔκαμε διὰ σὲ;

— Σοὶ δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου ὅτι θὰ τὸ ἔκαμνε.

Παρετήρει τότε ἐκείνη τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἐν ἀβεβαιότητι καὶ ἐν συστολῇ. Ἐκεῖνος εἴλωσεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν.

— Ἀγαπᾷ κανένα; ἠρώτησεν αὐτὴν ἐν ἐνθαρρυντικῇ ἀγαθότητι νεαροῦ πατρός.

Ἐκείνη ἀπέστρεψε τὴν κεφαλὴν χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ.

— Εἶναι πτωχὸς καὶ φοβῆσαι μὴ ἀντιστῶσιν;

— Εἶμαι βεβαίωτος ὅτι ἡ γαργιά δὲν θὰ θελήσῃ. Ἀλλὰ δὲν μοὶ μέλλει, ἀρκεῖ νὰ θέλῃ ὁ παπάκης.

Σκέψις σατανικὴ εἰσῆλθεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Ἐδμόνδου.

— Ἥξεύρεις, εἶπεν, ὅτι θὰ σὲ ἀποκληρώσῃ ἐὰν τὴν παρακούσης;

— Δι' αὐτὸ δὲν μοὶ μέλλει διόλου! ἀνέκραξεν ἡ νεᾶνις.

Τότε ἐκεῖνος ἠσπάζετο αὐτῆς θερμῶς ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν παρειῶν, τόσον πολὺ νύχταρσιτήθη ἐκ τῆς ἀπαντήσεως.

— Ἐν τούτοις, εἶπεν ἐκεῖνος, πρέπει νὰ μάθω ποῖος εἶναι ὁ κύριος ὅστις σὲ κατέστησε τόσον ἀφιλοκερδῆ διὰ τὴν περιουσίαν τῆς γαργιάς.

Κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπερήφανος καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐντροπομένη ἡ Ὑβελίνη ἐδιηγῆθη τὸ μυστικὸν αὐτῆς. Ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸν Ἐδμόνδον πᾶσαν λεπτομερείαν καὶ δυσχεροτήτων πως βλέπουσα αὐτὸν μένοντα ψυχρὸν ἀπέναντι τῆς ζωηρότητος αὐτῆς. Μάλιστα δὲ ἔκαμε αὐτῷ τὴν παρατήρησιν.

— Τί νὰ σὲ πῶ Ὑβελίνη, ἀπήντησεν ἐκεῖνος, ἐννοῶ ὅτι τὸ πρᾶγμα θεωρητικῶς σοὶ φαίνεται ὠραῖον. Ἐν τούτοις ἐν τῇ σχολῇ ὅπου σπουδάζω, ἀπὸ δύο ἐτῶν ἐστίλωσα τὰ ὑποδήματά μου, ἔραψα τὰ κομβία μου, ἔστρωσα τὴν κλίνην μου, χωρὶς νὰ λογαριάσω καὶ τὰ ἄλλα καὶ ἡ πείρα μ' ἔκαμε νὰ κορεσθῶ ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ ὑπηρετοῦμαι μόνος μου. Βεβαίως ὁ παπάκης δὲν θὰ εἶναι τόσον σκληρὸς ὥστε νὰ σὲ φέρῃ εἰς τοιαύτην θέσιν καὶ θὰ σοὶ δώσῃ τοῦλάχιστον δύο ὑπηρετάς. Ὀμίλησόν μοι λοιπὸν πρὸ πάντων περὶ τῶν προσώπων καὶ οὐχὶ περὶ τῶν πραγμάτων.

Εἶπε τότε πολλὰ περὶ τῆς Βέρθας καὶ περὶ τῆς μητρός αὐτῆς, ὅταν ὅμως ὁ Ἐδμόνδος ἀπηύθυνεν αὐτῇ ἐρωτήσεις ἀμειωτέρας περὶ τοῦ Γεωργίου, εἰς μεγάλας εὐρέθῃ δυσχερείας ὅπως ἀπαντήσῃ.

— Ἐν τούτοις, βεβαίως ὁ κ. δὲ Πρεζάνς θὰ σοὶ εἶπεν ὅτι σὲ ἀγαπᾷ; ἠρώτησεν ὑποδύμενος τὸ πρόσωπον πατρός διὰ πληρεξουσία ἰδανικοῦ.

— Ὅχι! ἀπήντησεν ἡ νεᾶνις ζωηρῶς, ἐὰν μοὶ τὸ ἔλεγεν θὰ μὲ ἐλύπει πολὺ.

— Διατί;

— Διότι εἶμαι πλουσιωτέρα ἐκείνου! ἀπήντησεν ἐρυθριῶσα.

Ὁ Ἐδμόνδος ἠγέρθη.

— Καλὰ, εἰσθε καὶ οἱ δύο πολλοὶ λεπτοί, δὲν βλέπω ὅμως εἰς αὐτὰ ὅλα κανὲν σπουδαῖον, ἀφῆσέ με νὰ ἐνεργήσω ἐγὼ. Θὰ ζητήσω πληροφορίας...

— Μένε ἡσυχος ἀπὸ τώρα, διότι θὰ εἶναι καλαί! εἶπεν ἡ Ὑβελίνη μὲ ὕφος εἰρωνικόν.

Μία τῶν θαλαμηπόλων ἔκρουσε τὴν θύραν τότε.

— Σὰς ζητοῦν παντοῦ, δεσποινίς, εἶπεν, ἡ κυρία σὰς θέλει.

Κατῆλθον τότε κρατούμενοι ἐκ τῶν βραχιόνων, χαίροντες καὶ σοβαροὶ καὶ καθ' ὅλην τὴν ἐσπέραν ἀντήλλασσον κλοπηδὸν βλέμματα συνεννοήσεως τὰ ὅποια παρεῖχον αὐτοῖς ὕφος συνωμωτῶν, ὅπερ νύχταρσιτε τὸν ζωηρὸν αὐτῶν νοῦν, ἔτοιμον νὰ διασκεδάσῃ διὰ παντός μέσου.

(Ἀκολουθεῖ).

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.